

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 14251

София, 28.11.2014

Върховният административен съд на Република България - Четвърто отделение, в закрито заседание в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АДЕЛИНА КОВАЧЕВА

ЧЛЕНОВЕ: КРЕМЕНА ХАРАЛАНОВА

БИСЕРКА ЦАНЕВА

при секретар
на прокурора

и с участието
изслуша
докладването

от съдията БИСЕРКА ЦАНЕВА
по адм. дело № 14711/2014. □

Производството е по чл.121а, ал.7 от Закона за обществените поръчки /ЗОП/.
Образувано е по частна жалба на "Грант Торнтон" ООД със седалище гр.София, подадена чрез представляващия дружеството управител Марий Апостолов, против определение № 1426 от 05.11.2014г., постановено от Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК-1148/2014г. С жалбата са релевирани доводи за неправилност на обжалваното определение поради нарушение на материалния закон и необоснованост. Иска се отмяната му.

Ответникът - Комисия за защита на конкуренцията не взема становище по частта жалба.

Ответникът – Министерство на земеделието и храните, с представен писмен отговор излага доводи за неоснователност на жалбата, поради което прави искане за оставяне в сила на обжалваното определение.

Като прецени доводите на страните и данните по делото, Върховният административен съд, четвърто отделение, намира частната жалба за процесуално допустима - подадена от надлежна страна и в срока, визиран в чл. 121а, ал. 7 от ЗОП.

Разгледана по същество частната жалба е неоснователна по следните съображения:

С обжалваното определение № 1426 от 05.11.2014г., постановено от Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК-1148/2014г, е оставено без уважение искането на "Грант Торнтон" ООД за налагане на временна мярка "спиране на процедурата" за възлагане на обществена поръчка с предмет: "Извършване като Сертифициращ орган на сертификационен одит на Разплащателна агенция на Република България за финансовата година, включваща периода 16 октомври 2013 г. - 15 октомври 2014 г., и препотвърждаване на проверки на място, извършени от Разплащателна агенция във връзка с финансова година 2015 г., които се извършват през финансова година 2014 г., съгласно изискванията, свързани със законосъобразността и редовността на транзакции на ниво бенефициер,

съгласно Регламент (ЕО, Евратом) № 966/2012 г. на Европейския парламент и на Съвета от 25 октомври 2012 г. относно финансовите правила, приложими за общия бюджет на Съюза и за отмяна на Регламент (ЕО, Евратом) № 1605/2002 г. на Съвета (ОВ, L298, 26.10.2012 г.)", открита с Решение № РД-52-95/17.10.2014 на Министъра на земеделието и храните. За да достигне до този резултат, КЗК се е позовала на чл.121а, ал.4 и ал.5 от ЗОП. Приела е, че законодателят е възприел като принцип, че жалбата не спира процедурата и тежестта да обоснове и докаже наличието на факти и обстоятелства, изискващи спиране на процедурата, е на жалбоподателя. Той обаче не е изложил конкретни и обосновани мотиви, които да обосноват преценка, че интересите на страните, и по-специално тези на жалбоподателя, ще бъдат увредени по необратим начин. Доводите му с искане за спиране на процедурата са по съществото на спора, по който КЗК не може да се произнесе в производството по искането за спиране на процедурата.

КЗК е приела при преценката ѝ на възможните последици от налагането на временната мярка, че с оглед предмета на обществената поръчка, спирането на процедурата би оказало негативно въздействие както върху възложителя, така и върху обществото. Дейностите, включени в обхвата на обществената поръчка са от особено значение за възложителя и обществото като цяло, тъй като са свързани с необходимостта от извършването на сертификационен одит на Разплащателната агенция по отношение на разходване на разходите на Европейския фонд за гарантиране на земеделието и Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони, извършени в периода 16.10.2013-15.10.2013г. Комисията е счела, че е налице хипотезата на чл.121а, ал.5 от ЗОП, тъй като от спирането на процедурата ще произтекат значително големи вреди за засегнатите страни - възложител и обществото като цяло, които превишават ползата от нейното налагане.

Освен това КЗК се е позовала и на чл.41, ал.5 ЗОП, като е приела, че интересите на жалбоподателя няма да бъдат нарушени, тъй като докато тече процедурата няма да се сключи договор с избран изпълнител.

Според настоящия съдебен състав атакуваното определение е правилно и при постановяването му не са осъществени нарушения, изискващи отмяната му.

Съдът възприема становището на КЗК по отношение тълкуването на нормите на чл.121а, ал.4 и ал.5 от ЗОП, които следва да се тълкуват и прилагат заедно с текста на чл. 120а, ал.1 от ЗОП, по силата на който жалбата срещу решение за откриване на процедура по възлагане на обществена поръчка не спира изпълнението на процедурата, освен ако е наложена временна мярка "спиране на процедурата". Това означава, че като принцип законодателят е извел, че в тази хипотеза общественият интерес изисква продължаване на процедурата и тя може да бъде спряна само по изключение - при мотивирано искане на жалбоподателя и при съответствие с изискванията на чл.121а, ал.4 от ЗОП. При постановяване на обжалваното определение КЗК се е съобразила с изискванията на чл.121а, ал.4 от ЗОП и е обсъдила възможните последици от налагането на временна мярка за всички интереси, които могат да се увредят, включително за обществения интерес. Настоящият съдебен състав намира за правилна тезата на КЗК, че спирането на процедурата ще нанесе неблагоприятни последици на множество лица, с оглед предмета на поръчката свързан с одита върху разходване средства от програми на Европейския съюз, чиито интереси изискват срочно определяне на изпълнител на процесната

обществена поръчка.

В голямата си част оплакванията на частния жалбоподател се основават на доводи за незаконосъобразност на решението за откриване на обществената поръчка, които не могат да се обсъждат в това производство. На практика пред настоящата инстанция са цитирани тестове от ЗОП, без да са изложени никакви доводи в подкрепа на направеното искане за спиране на процедурата. Съобразно изложеното правилен е извода на КЗК, че спирането на процедурата ще доведе до значително по-големи вреди за обществото от ползата от налагане на временната мярка. С това са налице предпоставките по чл.121а, ал.5 от ЗОП.

КЗК правилно е отчела и разпоредбата на чл.41, ал.5 от ЗОП, съгласно която възложителят няма право да сключи договор с избрания изпълнител преди влизане в сила на всички решения по процедурата. Затова интересите на жалбоподателя могат да бъдат увредени само от направените от него усилия и разходи за участието му в процедурата. Тези интереси обаче са с много по-малък интензитет, поради което и са по-малко защитими от закона отколкото интересите на множеството лица, адресати на обществената поръчка.

Затова обжалваното определение като обосновано и законосъобразно следва да се остави в сила.

Воден от горното и на основание чл.121а, ал.7 от ЗОП, Върховният административен съд, IV-то отделение,

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ В СИЛА определение № 1426 от 05.11.2014г., постановено от Комисията за защита на конкуренцията по преписка № КЗК-1148/2014г. Определението не подлежи на обжалване.

**Вярно с оригинала,
секретар:**

ПРЕДСЕДАТЕЛ:/п/ Аделина Ковачева
ЧЛЕНОВЕ:/п/ Кремена Хараланова
/п/ Бисерка Цанева

Б.Ц.